

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Landstinget. № 73.

Anden Session.

30te Møde.

Torsdagen den 21de November.

(Fortfat.)

Finantsministeren: Den ærede Viceformand (H. P. Hansen) feiler, naar han mener, at jeg har frafaldet Lovudkastet. For det Første er det ikke Stedet ved den første Behandling at frafalde Noget, og dernæst har jeg heller ikke frafaldet Udcastet, men kun gjort opmærksom paa, at, naar man finder, at Alderstillagene paa den Maade, som er foreslaaet i Udcastet, ville komme formeget den 1ste Klasse til Gode saa turde igjen Udvalgets Forslag være gaaet til den modsatte Yderlighed, og komme for meget de to sidste Classer til Gode. Jeg søgte ved den Beregning, jeg opstillede, at godtgjøre, hvorledes Sagen formeentlig vilde stille sig bedre, naar man istedetfor at indskrænke de to Classer af Alderstillagene til de to sidste Embedsclasser, giver dem Anvendelse paa de tre sidste Classer. Jeg har ved Tal søgt at oplyse, hvorledes det da vil fordele sig temmelig jævnt paa de 3 Classer. Heri ligger ingen Frarafaldelse af Udcastet eller nogen Erkjendelse af at det, der er foreslaaet i Lovudkastet, skulde være mindre rigtigt end enten det, som Udvalget har foreslaaet, eller det, som af mig er anvist som en Middevei mellem Udvalgets Forslag og Lovudkastet. — Forsaavidt den ærede Viceformand har sammenstillet disse Alderstillæg med personlige Tillæg, har han selv antydnet, at han havde nogen Tvivl om, hvorvidt han i saa Henseende havde truffet det Rette. Den Tvivl, han i saa Henseende har næret, har været vel grundet; thi det er slet ikke personlige Tillæg i det hidtilværende Sageringsystem, hvortil jeg herved har sigtet. Jeg har allerede under Toldfagets Behandling her i Thinget flere Gange anført, og jeg til-

lader mig at gjentage det, at det, som nu her fremtræder under Navn af Alderstillæg, det er aldeles ikke noget Nyt, det findes næsten paa hvert eneste Gage-Reglement, baade i Civil- og Militair-Staten. Det findes i Lønningereglementet for Contoirchefer, for Fuldmægtiger og for Cancellister; det brugtes ligeledes med Hensyn til de forhenværende Departementschefer i Collegierne og ogsaa for de Committerede; det findes fremdeles i Militair-Staten, hvor der ogsaa er forskellige Alderstillæg for Individier af den samme Klasse, f. Ex. for Capitainer, baade i Land- og Søetaten. Det findes ogsaa i alle de forskellige Classer af Toldvæsenet og navnlig i den største Udstrækning netop for den Deel af Toldfaget, som den ærede Viceformand i Særdeleshed udtalte sig for ved hiin Sags Behandling, nemlig for de kjøbenhavnske Controlleurers Klasse. Jeg kan nu vel være ganske enig i den Grundsatning, at man skal lønne enhver Embedsmand saaledes, at han faaer, hvad hans Tjeneste er værd og ikke mere; men hele Banffeligheden ligger i, at det vil være umuligt med nogen Sikkerhed at bestemme dette. Naar man ikke vil, hvad dog Ingen kan ville, sætte Embederne til Licitation, for at faae med Sikkerhed at vide, hvad de billigst kunne forvaltes for, saa haves der ingen sikker Maalestof, for accurat at betale hvad Forretningerne ere værd. Men jeg troer, at under denne givne Usikkerhed, hvor man altid maa lade det en heel Deel komme an paa et Skjøn, der er det en temmelig sikker Udvej, som man hidtil har brugt hertilands, at man ordentligviis lader Embedsmandene i Embeder af mindre Betydning begynde med en vis ringere Indtægt, maaskee en ringere Indtægt, end man vilde fastsætte i det Dieblik, at vedkommende Embedsmand skulde være indskrænke